

elő. A lelőhely terepbejárása során azt tapasztaltuk, hogy a korszak leletei a szelvénytől É-ra sűrűsödtek.

Munkatársak: Hornok Péter, Somogyi Krisztina régészek, Barta Gábor, Gyergyádes Tibor, Molnár László, Vajdics István technikusok.

GALLINA ZSOLT

156. Füzesabony, Buda-dűlő, szennyvíztelep IV.

(Heves megye) U, Sza?, Ge?

A lelőhelyet a Tiszaújváros–Százhalombatta vezetékaszakasz Heves megyei nyomvonalán 2004-ben végzett terepbejárások során fedeztük fel a település DK-i határában elterülő Buda-dűlőn az új Laskó-meder bal partját kísérő enyhe magaslaton. 2005 őszén a megelőző feltáráskor a vezeték árkában egy középső újkőkori település nyomait és egy népvándorlás kori temető sírjait tártuk fel.

Az *újkőkori* település szerkezetére elsősorban a nagyméretű hulladékgyűrtök és a szórványos cölöplyukak alapján következtethetünk. A hozzájuk kapcsolódó leletanyag nem jelentős, de pontos kormeghatározást tesz lehetővé.

A *népvándorlás kori* temetőből az árok területén 7 sírt tártunk fel. Egy kivételével a sírok mindegyike bolygatott volt, több esetben csak egyes csontdarabok maradtak meg az elhunytakból. A sírgödrök szabályos téglalap alakúak és D–É hossz tengelyűek voltak. A temető sírjainak többségét – úgy tűnik – körárok vette körül, melyeket a déli oldal felől kisebb bejáratok szakítottak meg. A temetőt talán éppen a jól jelzett sírok miatt rabolták ki. Az egyetlen gazdagabb leletanyagot (gyöngyöket és edényt) tartalmazó női sír alapján a temető talán a Kr. u. 4–6. századra keltezhető, és a késői szarmata vagy esetleg a gepida népességhez köthető.

DOMBORÓCZKI LÁSZLÓ

157. Füzesabony, Kisbudai-berek

(Heves megye) B, Sza, Kk, Kú

2005 második felében kezdtük meg Mezőszemere és Boldog között a megyét K–Ny-i irányban átszelő termékezetek leletmentő ásatási munkáit. Az árkokat 5 m szélességben kutattuk és dokumentáltuk.

Ebben a határrészben 3 lelőhelyen kutattunk. Egy a 12–13. századtól a 17. századig továbbélő faluhely maradványát tártuk fel. A település különféle használati eszközeit, tárgyait találtuk meg az egykori omladékos betöltésben (II. lh.).

Közel az előző lelőhelyhez további Kr. u. 2–3. századra datálható császárkori településmaradványokat és ahhoz tartozó temetkezéseket, valamint kevés számú késő bronzkori települési leletanyagot tártunk fel. A három sírból kettőben edénymellékletet is találtunk (III. lh.).

A Mezőtárkányra vezető út-felüljáró mellett a Kisbudai-berek lelőhely további részét kutattuk. Itt is folytatódtak a császárkori településmaradványok és temetkezések.

Munkatársak: Váradi Adél régész, Földi Valéria kultúr-antropológus, Kelemen Péter történész, Szeredi István ásatási technikus, Végh Henrik média technikus, Bíró Péter, Bíró Ádám régészhallgatók, Varga Emese, Tóth Zsolt főiskolai hallgatók, Csillag Tamás, Erdész Ede, Kovács János.

FODOR LÁSZLÓ

158. Füzér, vár

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) B, Á, Kk

A Felsővár területén teljesen befejeztük a várudvar megtisztítását a törmeléktől. A déli palotaszárnyban a Nagyterem (a 17. századi forrásokban: „Öreg palota”) alatti pinceszakaszban két, a tőle Ny-ra eső Tárház alatti pinceszakaszban egy kutatóárokkel átvágtuk az utolsó, 17. sz. végi járósínt. A vékony kora újkori járósínt alatt mindkét helyen az Árpád-kori, a vár építésekor keletkezett, nagyon leletszegény köves feltöltés, illetve a sziklafel-szín jelentkezett.

Egy kutatóárokkel megvizsgáltuk a vár Ny-i végében elhelyezkedő, úgynevezett „Vizes pince” korábbi szintviszonyait is. A pince helyén a 15. sz. végéig, az ÉNy-i palotaszárny felépítéséig udvar volt. Itt a 17. sz. végi járósínt és az Árpád-kori szint között vastag 15. századi feltöltés húzódott.

Megkezdtük – de befejezni nem tudtuk – a vár kútjának és ciszternájának kitisztítását. Mindkét objektumban hozzávetőlegesen 5 m mélységet értünk el. A nagy alapterületű, ötszög formájú, sziklába vágott kútból nagyobb mennyiségű, de igen kevert, a vár pusztulása óta az udvarról oda bemosódott leletanyag – köztük 16. századi kályhacsempék – került elő. Említésre méltó egy reneszánsz keresztosztós ablak – mely a kút felett állt emeleti helyiség déli falában nyílt egykor – több nagyobb elemének előkerülése. A kváderekkel falazott oldalú, 1,5 m átmérőjű ciszternából egyelőre jó szerével csak omladék és több behullott kváder került napvilágra.

A 17. századi leltárakban Párkányinak nevezett Alsóvár területén a DK-i zárófal környezetét vizsgáltuk meg. A fal erősen – több helyütt az egykori járósíntnél mélyebben – lepusztult állapotban került elő. A fal előtt húzózó, korábban azonosított szárazárok feltárását érdemben még nem kezdtük el. Az itt előkerült minimális mennyiségű leletanyag egy része bronzkori, igazolva, hogy az Alsóvár helyén egy bronzkori telep volt valaha.

Munkatársak: Markó Ágnes, Miskolczi Melinda, Németh András, Szatlóczky Gábor régészhallgatók.

SIMON ZOLTÁN

159. Galambok, Hársas-erdő

(Zala megye) B, Á

2005. július 25. és október 21. között régészeti kutatást végeztünk a lelőhelyen, amely a falu belterületétől DK-re, a Galamboki vízfolyás és a Malom-patak összefolyásának közelében található. Az autópálya nyomvonala a